

اکسیر اعظم برای پیروزی ملت ایران همین یک کلمه است: اتحاد کلمه بر اساس اسلام

نشریه فرهنگی سیاسی اتحاد/ شماره سی و دوم / هفته دوم فروردین ماه ۱۳۹۹

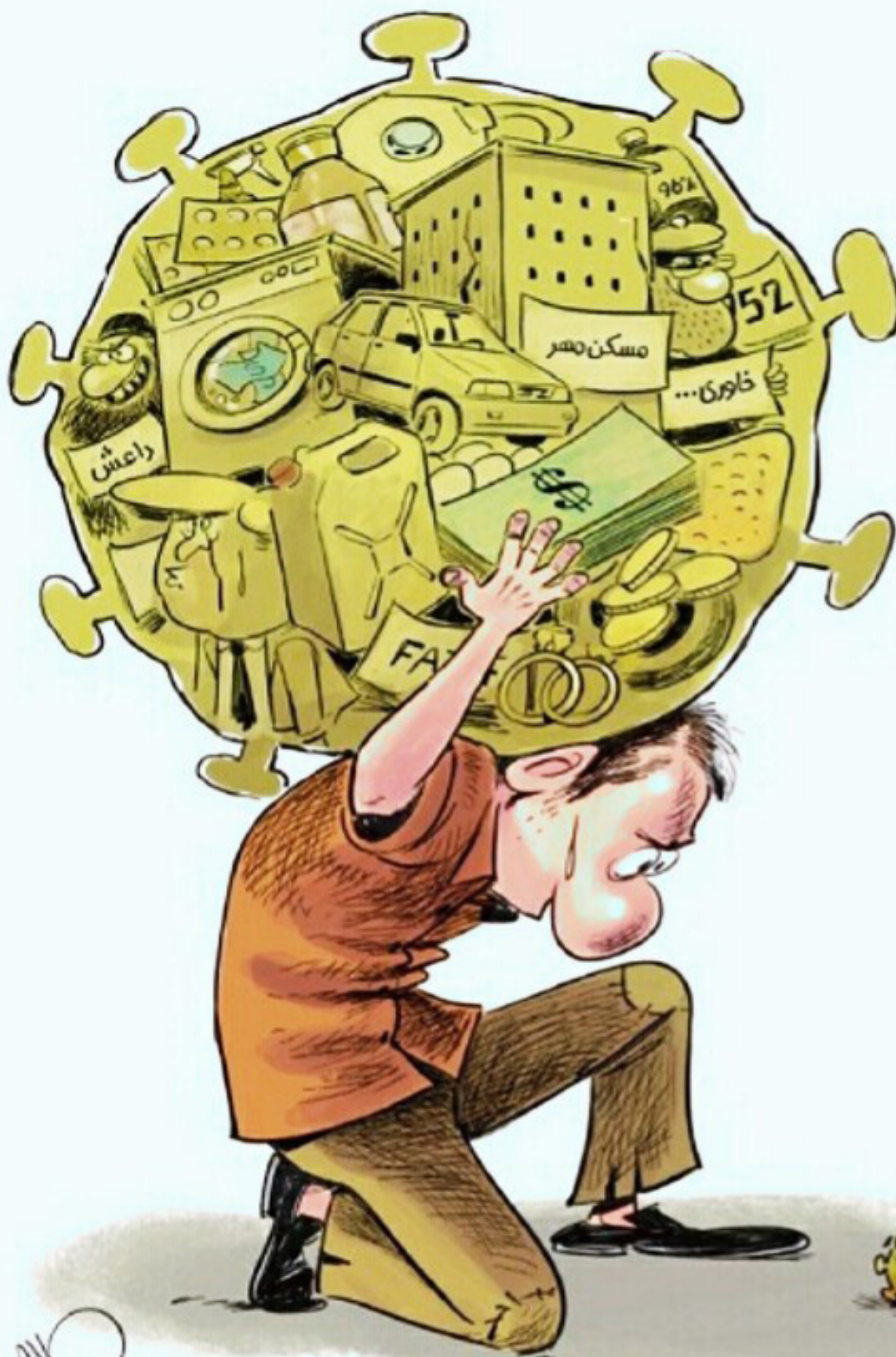
انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه قم (واحد خواهران)

قیمت: ۱۰۰۰ تومان

@anjomaneslami_qom

@anjomaneslami_qom

@anjomaneslami_qom

رنگ‌های حراستی (-)

نمی‌دانم دقیقاً از کجا شروع کنم؛ به نظرم از سر در شروع کنم بهتر باشد!

دلم برای گیر دادن‌های وقت و بی‌وقت آقایان حراست تنگ شده، مخصوصاً زمان‌هایی که عجله داشتی و سوار اسنپ می‌شدی به امید آنکه زودتر برسی اما آقای حراست تا شماره کفش پدربزرگ مرحوم راننده و عکسی از خودت در یکی از کلاس‌های دانشکده را با چشمان مبارک خود نمی‌دید باور نمی‌کرد که تو دانشجوی درمانده‌ای هستی که هیچ [تأکید می‌کنم هیچ] نسبت استغفرالله طوری با آقای راننده نداری!

از مرحله اول که عبور می‌کردی می‌رسیدی به حضرت استاد که نامه کتبی از والدین هم نمی‌توانست ایشان را راضی کند که از پنج دقیقه تأخیر ناقابل که مسبب آن در مرحله قبل بوده، چشم پوشی فرمایند. آخ که چقدر دلم برای این وضعیت رؤیایی تنگ شده!

با دلتنگیم برای غذای سلف چه کنم! همان غذاهایی که توان رقابت با غذاهای مامان پز را داشتند! دلم لک زده برای سلسله جنگ‌های مقابل کباب کوبیده، آن هم بدون پشتیبانی گوجه که در آن‌ها گاهی پیروز می‌شدی و گاهی هم باخت می‌دادی. باختی که هیچ چیز از ارزش‌هایت کم نمی‌کرد، فقط بعدش رابطه دوستانه با رفیق روبه رویات سر برخورد رعدآسای تکه‌ای از دشمن (بخوانید کباب کوبیده) شکر آب می‌شد.

و اما عجیب‌ترین پدیده دانشگاه که زبان قاصر است از توصیفش... همان آقای حراست موتور سواری که هنوز هم استایل فوق امنیتی‌اش برایم نامفهوم مانده. اگر عمری باقی باشد و در مقابل چشمان کرونا «فایل هیدن» محسوب شوم علت این پدیده موتوری را از مسئولین عزیز دانشگاه جویا می‌شوم.

از حق نگذریم دلم برای قدم زدن زیر سایه درختان بلوار دانشگاه، برای حس رضایت بعد از تحویل پروژه، برای نماز جماعت‌هایی که ختم می‌شد به دورهمیهای دوستانه که تا از درستی تمرین‌های ساعت بعد مطمئن نمی‌شدیم دلمان رضایت به ترک نمازخانه نمی‌داد تنگ شده است. آخ که چقدر دلم برای نمای چوبی سالن شهید بهشتی، صندلی‌های تالار مفید و سکوت سالن شهید مطهری تنگ شده.

نبرد تن به تن با کرونا

فاطمه داورمنش

این روزها همه جوری از کرونا بد می‌گویند که انگار دشمن هزار ساله آن‌هاست. آن قدر به این فلک زده بد و بیراه می‌گویند که حد ندارد اما من می‌گویم خدا پدر و مادر این کرونا را پیامرزد که باعث شد فامیل‌هایی که تا به حال توی عمر بیست و اندی ساله‌ام ندیده بودمشان، از پسر پسر عموی خان جون گرفته تا عموی بزرگ مامان که امکان نداشت دستش به سمت تلفن برود، زنگ زدند. نمی‌دانم برای جویا شدن از حال ما زنگ زده بودند یا اینکه اتمام حجت کنند که یک وقتی به سر ما نزنند که حتی از صد کیلومتری خانه‌هایشان رد بشویم. خلاصه دستشان درد نکند که رکورد سالی یکبار زنگ زدن را شکستند و امسال دو بار زنگ زدند. خودش هنجار شکنی بزرگی بود.

انگار نه انگار که همین دیروز بود که همه سر زندگی عادی و بی هیجان خودمان بودیم و خبری از کرونای هیجان انگیز نبود اما یک روزه همه چیز عوض شد.

شاید باورتان نشود ولی الآن روشنفکران و جامعه‌شناسان جهان دهانشان از تعجب باز که چه عرض کنم، دراز شده است که مگر می‌شود یک کشور بعد از یک روز به جای

در انتهای راه...

فاطمه فلاحیان

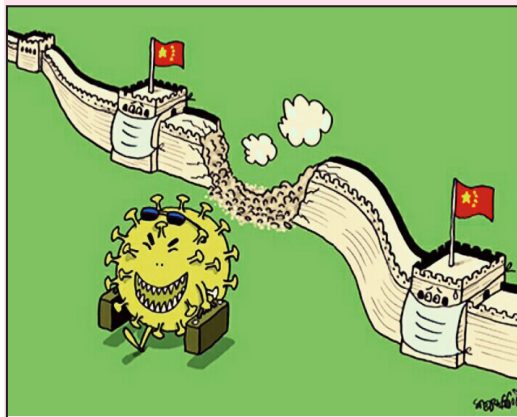
ایجاد شعبانیه نزدیک می‌شد و بین خدام مسجد صحبت از خاطرات نیمه شعبان پارسال بود و برنامه‌هایشان برای امسال. آن‌ها نمونه کوچکی از یک جامعه اسلامی هستند که دغدغه فرج دارند و کم و بیش برای ظهور حضرت حجت (عج) تلاش می‌کنند. روزی که خبر رسید درهای مسجد به علت جلوگیری از شیوع بیماری بسته شده و مراسم نیمه شعبان لغو شده است، ما ماندیم و برنامه‌های لغو شده و دغدغه‌مان برای ظهور... حال اکثر مردم جهان وقتی به این اتفاق عظیم و ناگهانی فکر می‌کنند در میابند که باید دست در دست هم بدهند تا روزهای زیباتری را در آینده تجربه کنند. این همدلی بین اقشار مختلف جامعه و حتی در سراسر جهان به گونه‌ای تحقق پیدا کرده

تعداد اندکی متخصص، حدود هشتاد میلیون متخصص ویروس شناسی پیدا کند که هر کدام برای خود سری در سرها در آورده و تز مخصوص به خودشان را دارند! این هم از مزیت‌های این کرونای بیچاره است.

و از مهم‌ترین خدمات کرونای عزیز زیر سؤال رفتن این جمله معروف بود که «علم بهتر است یا حفظ جان»!

با اینکه مدرسه‌ها و دانشگاه یک ماه است که تعطیل شده و همه ذوق زده از این اتفاق عظیم بودیم اما عمر ذوق‌هایمان کوتاه بود و در حال حاضر ما همچنان در خانه‌هایمان در حال کسب علم و دانش هستیم؛ از طریق کلاس‌های مجازی دانشگاه گرفته تا کوییزهای آنلاین!

و باز علم ثابت کرد که نه ثروت به گرد پایش می‌رسد نه حفظ جان.

است که دیگر معیارهای ظاهری برای انسان‌ها کمرنگ شده و افراد مختلف با هر مذهب و ملیت و نژادی که هستند با رعایت ملزومات به یکدیگر کمک می‌کنند. اما در مذهب تشیع این همدلی گسترده بین مردم نشان از اتفاق بزرگی دارد که مدت‌هاست انتظارش را می‌کشند و برای تحقق این امر الهی تلاش می‌کنند و آن هم فرج حضرت قائم (عج) است. شیعیان جهان خوب می‌دانند که همدلی و وفاداری بین مردم مقدمه و زمینه ساز ظهور است. حال، خدایمان مسجد جمکران در کنار تعداد زیادی از مردم عادی دست در دست یکدیگر داده‌اند و در مساجد سراسر شهر با رعایت کامل موارد بهداشتی جانشان را در کف دستانشان گرفتند و بر سر عهدشان باقی ماندند و تجهیزات مورد نیاز کادر درمان و بیماران را آماده می‌کنند. انشاءالله که تلخی این روزها با شیرینی ظهور پایان میابد. آمین

منتظر این تیر باشید! ظهور نزدیک است!

مهدی آمد

«جهش تولید» چه چیز نیست؟

دکتر احسان خاندوزی-استادیار
دانشگاه علامه طباطبائی

وقتی از هدف‌گذاری جهش تولید برای سال ۹۹ سخن به میان می‌آید، منظور این است که می‌خواهیم سطح انتظاراتمان را در مورد خروج از رکود و طی کردن دوران رونق اقتصادی بالا ببریم و با شتاب بیشتری از این مرحله عبور بکنیم. باتوجه به اینکه درآمد سرانه ایرانیان در ۹ سال گذشته به طور متوسط کاهش پیدا کرده است، جهش تولید که به معنای جهش خلق ثروت و درآمد در اقتصاد است، یکی از ضرورت‌های اقتصاد ایران به شمار می‌آید.

اما در خصوص ایده‌های جهش تولید باید به دو تلقی راهزن اشاره بکنیم و باید مراقب باشیم که راهزن ما نباشند. تلقی غلط اول این است که مسئله اصلی در جهش تولید، بخش فنی جهش تولید است و ابعاد سیاستی آن نیست. جهش تولید می‌تواند از کانال‌های فنی تحقق پیدا بکند، به این معنا که ما به تکنولوژی‌هایی در عرصه صنعتی دست پیدا بکنیم یا نوعی اصلاح نژادی در بخش محصولات کشاورزی داشته باشیم که یکباره تولید کشور را در بخش صنعتی یا کشاورزی افزایش بدهد که این بعد فنی، بعد قابل انکار نیست، اما مشکل اصلی در اقتصاد ایران، ابعاد فنی جهش تولید نیست، گره اصلی در مسئله‌های سیاستی جهش تولید است.

به بیان دیگر کشاورزان، صنعتگران و صادرکنندگان ما در داخل کشور بیشتر گرفتار ناکارآمدی‌های سیاست‌گذاری هستند که

آن قواعد معیوب سیاستی موجب شده است تا زنجیر به پای تولیدکنندگان بسته شود. از این رو هدف اصلی کشور باید تمرکز بر ابعاد سیاستی جهش تولید باشد؛ به بیان دیگر به جای اینکه بیشتر به دنبال ابعاد فنی و سخت‌افزاری مسئله باشیم باید ذهن سیاست‌گذاران کشور را به لوازم نرم‌افزاری جهش تولید معطوف بکنیم. اگر آن سیاست‌ها اصلاح نشود، علیرغم اینکه شرکت‌های دانش بنیان ما و فعالان عرصه تکنولوژی ما تلاش‌های خوبی انجام می‌دهند، ثمره فعالیت‌های آنان به نتیجه نخواهد رسید.

دومین ایده راهزنی که در برابر جهش تولید وجود دارد، ایده جهش تولید مبتنی بر دوپینگ پولی است؛ به این معنا که گاهی اوقات تصور می‌شود، اگر بخش‌های اقتصادی با تزریق یکباره منابع مالی بزرگی مورد تشویق و حمایت قرار بگیرند، می‌توانند جهش تولید سریع خارق‌العاده‌ای را برای کشور به دنبال داشته باشند. بنابراین ممکن است برخی از سیاست‌گذاران به سمت تدابیری بروند تا از طریق اعطای تسهیلات سرمایه در گردش به میزان خیلی زیاد به بنگاه‌های اقتصادی، تولیدکنندگان را تشویق بکنند تا میزان تولید خود را افزایش بدهند.

این ایده هم راهزن دومی است بدین جهت که گرچه در مقاطع و مواضع خاصی باید حتماً از مشوق‌های تسهیلاتی و اعتباری استفاده کرد، اما اگر بخواهیم که جهش تولید پایدار باشد و نه به صورت موقت و مسکن، نیازمند این هستیم تا زیرساخت‌هایی را فراهم کنیم تا فعالان اقتصادی از مرحله زنجیره ایده و خلق محصول تا پایان آن که یافتن بازارهای مصرف داخلی و خارجی است، تولیدکنندگان خود دسترسی ساده، سهل و کم هزینه‌ای داشته باشند تا در نتیجه خودشان این انگیزه پایدار را پیدا بکنند تا به سمت تولید بیشتر بروند، نه اینکه ما از طریق توزیع رانتهای موقت

بخواهیم، تولیدکنندگان را در دوره کوتاهی تشویق بکنیم و تولید خودشان را افزایش بدهند بدون آنکه در مورد حلقه‌های تسهیلی تولید که مسئله فروش و تولید و بازاریابی در داخل و خارج است فکری کرده باشیم.

در ابتدای سال ۹۹ اقتصاد ایران در شرایطی است که قدرت خرید جامعه کاهش پیدا کرده است؛ بنابراین تقاضای کل در اقتصاد ایران در فروردین سال ۹۹ حتماً کمتر از فروردین سال گذشته است. همچنین در دسترسی‌های بازارهای خارجی ما دشواری‌های ارزی و نقل و انتقالی وجود دارد که برای آن‌ها فکر جدی صورت نگرفته است. بنابراین سیاست‌گذار اگر می‌خواهد مساله جهش تولید را به نحو پایدار حل کند باید برای محرک‌های داخلی و همچنین تسهیل دسترسی به بازارهای صادراتی و انتقال ارز با فرق شرایط تحریم چاره‌ای بیندیشد، نه اینکه با اعطای تسهیلات بخواهد به دنبال جهش تولید موقت و مسکنی باشد که من از آن به دوپینگ مالی و پولی تعبیر می‌کنم

ظرفیت‌های پیش‌بینی شده در بودجه ۹۹، سرمایه لازم را برای حمایت از مشاغل روزمزد و آسیب پذیر و بنگاه‌های تولیدی از طریق معافیت موقت مالیاتی، کاهش حق بیمه و... فراهم کند تا شاهد تعدیل نیرو و تعطیلی خط تولید کارخانه‌ها نباشیم. هم چنین رؤسای اصناف و اتحادیه‌ها نیز باید اموری مانند تعویق بازپرداخت اقساط وام واحدهای تولیدی، کاهش یا تعلیق اجاره‌بهای تولیدکنندگان و کسبه را مطالبه و پیگیری کنند.

از طرفی نیز شیوع ویروس موجب رشد کسب‌وکارهای مرتبط با بهداشت و درمان و کسب‌وکارهای اینترنتی و نرم‌افزارهای کاربردی شده است. برای مثال در هفته گذشته درآمد یک شرکت ارتباط تصویری در آمریکا از مجموع درآمد شرکت‌های هواپیمایی این کشور پیشی گرفت. پس از آنجا که همه کسب‌وکارها از شیوع این ویروس متضرر نمی‌شوند، در وهله اول باید مشاغل و بنگاه‌های متضرر را شناسایی کرد.

در گام دوم باید بسته حمایتی جامعی برای آسیب دیدگان این بیماری طراحی شود. اقدام بانک مرکزی در سهولت بازپرداخت تسهیلات قرض‌الحسنه و اقدام بنیاد مستضعفان در بخشودگی اجاره بهای املاک خود، هرچند خوب است اما از آنجا که ذیل یک برنامه منسجم و هماهنگ تعریف نمی‌شود تأثیر شایانی نخواهد داشت. در چنین شرایطی دولت باید با کاهش جدی هزینه‌های غیرضروری خود و استفاده از

سایه سنگین کرونا بر سر اقتصاد

زینب شوندی

درحالی‌که مؤسسات مختلف آسیب کرونا به اقتصاد جهان را یک الی دو تریلیون دلار تخمین می‌زنند اما میزان این آسیب چندان قابل پیش بینی نیست؛ چرا که به نحوه واکنش دولت‌ها بستگی دارد. همچنین آسیب این بحران برای اقتصادهای مختلف متفاوت است. در این میان کشورهایی با اقتصادهایی مبتنی بر گردشگری بیشترین آسیب را خواهند دید. با این حال پایش مستمر وضعیت بازار و بررسی واکنش اقتصاد به بحران‌های مشابه در گذشته، می‌تواند راهگشا باشد.

در داخل کشور نیز به دلیل کاهش تقاضا در بازار کالا و خدمات، بنگاه‌های خرد و کلان اقتصادی، کارخانه‌ها، سرویس‌های مرتبط با گردشگری، حمل و نقل و افراد دارای مشاغل روزمزد با مشکل روبرو شده‌اند.

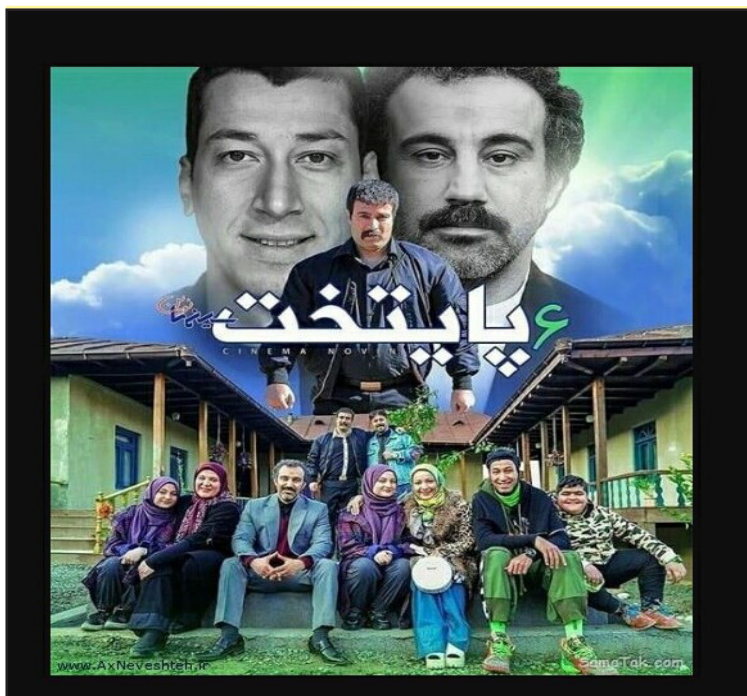
پایتخت از قابی دیگر

نرگس چهرقانی

در این روزها که در قرنطینه خانگی به سر می‌بریم از هرچه که بگذریم از سریال محبوبی که سال‌هاست مهمان خانه مردم است نمی‌توان گذشت.

اکنون با مرور این سریال، می‌توانیم شاهد تغییرات نوسانی نسبت به سری‌های گذشته این سریال باشیم. نوساناتی با شیب مثبت اما گاه با افت و خیزهای منفی!

در طول سریال شاهد محوریت و تمرکز این سریال بر روی عملکرد ضعیف دولت کنونی هستیم و این سریال توانسته نکات ظریفی از کوتاهی‌ها و ناکارآمدی‌ها و فسادهای دولت کنونی را به تصویر بکشد. در

این سری نیز روابط گرم و صمیمی میان افراد خانواده را می‌توان جزو نقاط قوت به شمار آورد؛ هرچند که بی‌احترامی به والدین و بزرگ‌ترها به‌وضوح در آن قابل مشاهده است و با توجه به اینکه مخاطبین این سریال شامل سنین مختلف می‌شود، این چنین بی‌احترامی‌هایی عواقب خوشی برای نسل‌های آینده نخواهد داشت.

همچنین ترویج فرهنگ و اخلاق درست اعم از به‌جا آوردن صلۀ رحم بدون رسوم غلط و اضافی، اشاره زیبا و ظریف به فرزند آوری در قسمتی که «نقی» تلاش می‌کرد همسر خود را برای آوردن فرزند پس از دوقلوها مجاب کند، تشویق مردم به اهدای عضو بدون چشم داشت مالی و ادای حقوق والدین توسط فرزند هنگامی که «نقی» به نیابت از پدر خویش به مکه می‌رود.

همچنین شاهد اشاره به رواج اعتیاد و استعمال مواد مخدر که خود معضلی در جامعه است که توجه درخوری به آن نشده نیز هستیم.

نکات بسیار دیگری نیز درباره این سریال وجود دارد که در ظرف چند سطر قابل گنجاندن نیست.

از حق که نگذریم، با توجه به تمام نکات منفی و مثبت این سریال، نکته‌های مثبتش به منفی‌اش می‌چربد و نکات منفی‌اش نیز قابل اصلاح است.

سومین و مهم‌ترین تکنیک: قولتان را مکتوب کنید و به خودتان تعهد بدهید که مثلاً برای رسیدن به موفقیت این کتاب را می‌خوانم.

نوشتن یکی از قوی‌ترین روش‌ها برای این است که به کار و هدفمان تمرکز داشته باشیم.

نکته آخر اینکه: «او شما را تنها گذاشته برای همیشه...» نباید منتظر او شوید... او دیگر هیچ‌وقت نمی‌آید...

هیچ وقت بهترین زمان وجود ندارد که شما کاری را انجام دهید... حوصله برای همیشه شما را تنها گذاشته... مطمئن باشید اگر زمان‌های دیگری وجود داشتند خیلی زودتر کارها را انجام می‌دادیم! بنابراین منتظر حوصله نباش و خودت زمان طلایی را به وجود بیاور.

فاطمه نقوی

یک سفر هزار فرسنگی فقط با یک قدم شروع می‌شود. (کنفوسیوس)

برای همه ما این اتفاق افتاده است که باید در زمان مناسب کار مفیدی انجام دهیم. مثلاً: «از امسال تصمیم می‌گیرم معدل بالا بگیرم... کتاب بخوانم... ورزش کنم...» اما وقتی فکر می‌کنید متوجه می‌شوید که مدت زمانی طولانی است که کاری را پشت گوش انداختید و یا برای انجام دادن آن کار احساس خستگی و یا بی‌انگیزه بودن می‌کنید!

سؤال اینجاست پس چرا آن روز طلایی که تمام این کارها انجام بشود نمی‌آید؟ چرا هیچ شنبه‌ای با شنبه دیگر و هیچ نوروزی با نوروز دیگر فرقی ندارد و تغییری ایجاد نمی‌شود؟ سؤال مهمی ازتان دارم لطفاً به خودتان جواب بدهید.

دوست دارید سه یا پنج سال دیگر در چه موقعیتی باشید؟ آیا با ادامه دادن این رفتارها و عادت‌هایی که دارید به آن خواسته می‌رسید؟ همه انسان‌ها دوست دارند عادت قبلی خودشان را ادامه دهند ولی نتیجه متفاوت بگیرند و این موضوع باعث اهمال کاری و تنبلی می‌شود. اهمال کاری و تنبلی در طول مدت زیادی در ما رخنه کرده و باید با صبر و انجام دادن تمرین‌هایی این ویژگی را از خودمان دور کنیم.

اولین تکنیک که خیلی مهم و بسیار کاربردی است: اگر کاری برایتان سخت است و یا انجام دادنش را دوست ندارید با خودتان بگویید فقط پنج دقیقه این کار را انجام می‌دهم. مثلاً فقط پنج دقیقه کتاب می‌خوانم... فقط پنج دقیقه زبان می‌خوانم... فقط پنج دقیقه ورزش می‌کنم.

این تکنیک بسیار مهم است چون مهم‌ترین قدم، قدم اول است.

یک نکته مهم این است که برای رسیدن به نتایج عالی باید صبر داشته باشید. توقع نداشته باشید با تمرین یک هفته‌ای و دوماهه نتایج عالی بگیرید. صبر کلیدی‌ترین رمز رسیدن به موفقیت و خواسته‌های درونی است.

دومین تکنیک: برای خودتان جایزه تعیین کنید. مثلاً اگر من فلان کتاب را بخوانم یا فلان تمرین را انجام دهم آخر ماه یا آخر روز به خودم جایزه می‌دهم.

علاقه مندان به عضویت در انجمن اسلامی دانشجویان، به نشانی anjomaneslami_qom مراجعه نمایند

نویسندگان: فاطمه فلاحیان، فاطمه داورمنش، فاطمه نقوی، زینب شوندی، نرگس چهرقانی

ویراستار: مریم مهدوی

صاحب امتیاز: انجمن اسلامی دانشجویان (واحد خواهران)

مدیر مسئول: زهرا سادات حسینی
سردبیر: مریم شیخان